

Tuula Maija Vigman

VALDO JA RAMS



kuvitus Harri István Mäki

Tuula Maija Vigman

VALDO JA RAMS

kuvitus Harri István Mäki

Tuula Maija Vigman

VALDO JA RAMS

kuvitus Harri István Mäki

© 2021 Vigman, Tuula Maija

Kuvat © Harri István Mäki

Taitto © Dorotea Kyytsönen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Paino: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-8051-17-6

Kukkahämähäkki

”Kurrrrr”, sanoo Mildri ja hyppää autosta ulos.

”Hei se kiipee pihlajaan!” Valdo juoksee kissan perässä.

Mildri kiipeeä jo puun puolivälissä ja heiluttaa pörröistä häntäänsä.

”Ootko varma, että pääset alas!”

”Kurrrrr, kur”, vastaa Mildri ja kiipeeä latvaan asti. Sieltä se katselee poutapilviä ja taivaalla lenteleviä lintuja.

”Kyllä se sieltä alas tulee”, sanoo isä ja kantaa Mildrin kuljetuskorin sisälle.

Äiti kopistelee auton lattiamattoja eturenkaaseen ja sanoo:

”Mennääs sisälle ja katsotaan keittiön ikkunasta tuleeko Mildri alas puusta.”

”Mut jos se ei uskalla peruuttaa?”

”No sitten soitetaan palokunta pelastamaan se.”

”Se on innoissaan, kun pääsi löytöeläinkodista.”

Äiti ja Valdo menevät sisälle. Isä on laittanut keiton hel-
lalle lämpenemään ja kattanut pöydän. Valdo ryntää keitti-
ön ikkunaan katsomaan Mildriä.

Kissan pää kääntyilee kuin pöllöllä. Vasemmalle ja oike-
alle, ylös ja alas. Se näyttää ihmettelevän minne kaikki ih-
miset katosivat.

”Mildri on vielä latvassa”, tuskailee Valdo.

”Minäpä menen rappusille kutsumaan sitä”, sanoo isä ja
pyytää Valdoa sekoittamaan keittoa, ettei se pala pohjaan.

”Ihan just nyt en ehdi”, vastaa Valdo nenä kiinni ikkunas-
sa.

”Minä sekoitan”, vastaa äiti.

”Kss kss kss, Mildriiiii!”

Mildri katsoo isää ja hivuttautuu hieman alemmaksi.

”Mildri laskeutuu!” sanoo Valdo äidille.

Samalla isä tulee keittiöön.

”Kyllä Mildrillekin nälkä tulee. Nyt syödään ja seurataan
samalla tilannetta.”

Äiti kauhoo Valdolle keittoa. Valdo tuijottaa ikkunaa.

”Katsos välillä lautaseen päin”, sanoo isä.

”Joo, mut mun pitää pysyä ajan hermolla”, vastaa Valdo.

Mildri peruuttaa hitaasti ja pysähtyy vähän väliä tuijotta-

maan alaspäin.

”Lounaan jälkeen voimme mennä pystyttämään telttaa”, sanoo äiti ja haukkaa rapisevaa näkkäriä.

”Mutta lautanen on syötävä tyhjäksi sitä ennen!” huomauttaa isä.

Valdo alkaa lusikoida keittoa katse tiukasti pihlajassa.

Mildri on jo pihlajan puolessa välissä, kynnet tiukasti puun rungossa ja pörröinen häntä villisti heiluen. Laskeutuminen sujuu hitaasti. Kun matkaa on enää jäljellä kaksi metriä maahan, Mildri loikkaa alas.

”Kurnnauu!”

Valdo on juuri syönyt lautasen tyhjäksi ja ryntää ulos.

”Mildri, sä oot huimapää!” Valdo sanoo kissalle ja nostaa puun alla turkkiaan nuolevan kissan syliinsä. Mildri puskee Valdoa poskeen ja alkaa kehrätä.

”Me pystytetään telttä ja sä pääset sinne nukkumaan”, kuiskaa Valdo kissan korvaan. Mildri räpäyttää muutaman kerran korvaansa ja putkahtaa sylistä nurmikolle.

”Ai sä haluut teltan tähän. Joo kyllä käy. Tää on hyvä paikka.”

Valdo tallaa neliön muotoa nurmikkoon. Mildri käy nurmikolle pitkäkseen ja alkaa pestä tassulla otsaansa.

Isä hakee ulkovarastosta vanhan teltan ja Valdo pomppii



ympärillä innoissaan.

Mildri säntää kaivonkannelle istumaan heiluttaen häntää.

”Mildrillä on kyllä hieno pölyhuiskuhäntä!” huomauttaa Valdo.

Äiti menee hakemaan sisältä makuualustat.

”Valdo autatko näiden narujen kanssa?”

Valdo pitää narua tiukalla ja isä painaa sen maahan kiinni metallisella koukulla. Kun kaikki narut on kiinnitetty, Valdo livahtaa telttaan.

”Täällä on ikkuna!”

”Menes hakemaan makuupussi ja tyyny”, sanoo isä kiris-täen vielä teltan päätynaruja.

Valdo kömpii ulos teltasta, pinkaisee juoksuun ja heti kompastuu teltan naruun.

”Auts!”

”Sattuiko?”

”Ei paljon”, vastaa Valdo ja nousee ylös housun polvet vihreinä.

”Kannattaa varoa noita teltan naruja, niitä on nyt joka puolella.”

”Hei voitko iskä soittaa Seljan isälle, jos Selja pääsis mun kanssa teltaan yöksi?”

”No minäpä kysäisen, jos vaikka Mika toisi Seljan ja pääsisi itse samalla heittämään tikkaa.”

”Jeeeee!”

”Nyt mun on haettava kaksi tyynyä ja tärkeitä tavaroita.”

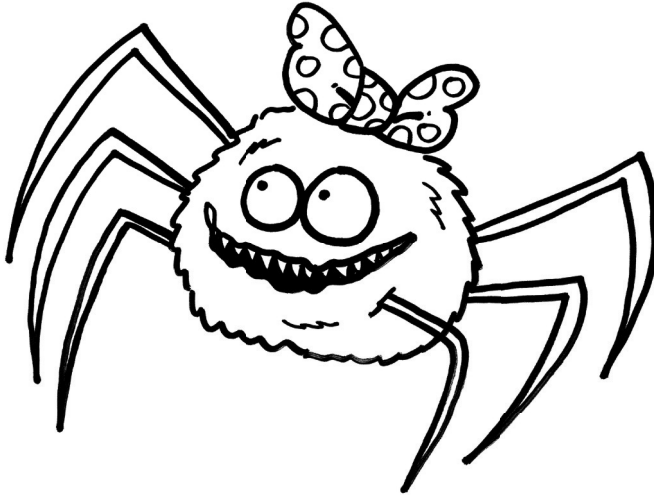
Valdo harppoo rappuset ylös. Äiti tulee vastaan kantaen makuualustoja.

Kun äiti työntää makuualustat teltan oviaukosta sisälle, hän näkee vaaleanvihreän hämähäkin oviaukon vieressä.

”Ai katos, kukkahämähäkki!”

”Missä se on?” kysyy Valdo retuuttaen kahta tyynyä ja olallaan koulureppua.

”Tuossa tuo vihreä”, vastaa äiti ja repäisee voikukan lehden, jolla siirtää hämähäkkiä kauemmaksi.



”No nyt voit mennä sisustamaan kesäkotiasi”, sanoo äiti ja pitää auki teltan oviverhoa.

”Joo mut Mildri tarvii myös peiton.”

”Minä käyn etsimässä.”

”Selja ja Mika tulevat puolen tunnin päästä!” huutaa isä ulkovaraston takaa. Isä irrottelee tikkoja tikkataulusta ja alkaa heitellä niitä keskittyneesti. ”Pidetään Mikan kanssa pienet tikkakisat.”

”Voidaaks mekin Seljan kanssa heittää?” anelee Valdo.

”Katsotaan”, vastaa isä.

Äiti on löytänyt sisältä pienen peiton Mildrille ja vie sitä telttaan.

”Äiti missä se ruusuhämähäkki nyt on?”

Valdo-sarjan kolmannessa osassa Valdo löytää pienet jalanjäljet lumesta, jotka päättyvät pihasaunalle. Kenen jäljet ovat? Näkevätkö aikuiset mielikuvitusystäviä? Ja kaiken tämän kohun keskellä pihapiirin portinvartija Variskin haluaa tuntea itsensä tarpeelliseksi.

Ikäsuositus 4+

Värittämällä kuvat saa hauskaa lisäpuuhaa,
niin lapset, kuin aikuisetkin.



9 789528 051176

978-952-8051-17-6